

Nordisk overføringsavtale

Artikkel 1

Overenskomsten gjelder pensjonsrettigheter i tilsetning som omfattes av statlig pensjonsordning i et av de nordiske land.

Med statlig pensjonsordning menes de pensjonsordninger som er angitt i vedlegg til denne overenskomsten.

Dersom den statlige pensjonsordningen omfattes av rådsforordning nr 1408/71 (EU/EØS) om anvendelse av trygdeordninger på arbeidstakere, selvstendig næringsdrivende og deres familiemedlemmer som flytter innenfor fellesskapet, anvendes bestemmelsene i denne overenskomsten kun så langt noe annet ikke gjelder i henhold til forordningen.

Artikkel 2

Når noen har innehatt en tilsetning som nevnt i artikkel 1, og får slik tilsetning i et annet av de nordiske land, skal med hensyn til mulige bestemmelser om tilsetningstid for å få pensjonsrett og lignende tidskrav, den pensjonsordningen som omfatter den ene tilsetningen også anses å ha omfattet den andre tilsetningen.

Artikkel 3

Ved direkte overgang fra tilsetning som nevnt i artikkel 1, til slik tilsetning i et annet nordisk land skal eventuelle innskrenkninger i pensjonsretten av helsemessige årsaker ikke få anvendelse i den nye pensjonsordningen, såfremt ikke slike innskrenkninger gjaldt før overgangen.

Om det før overgangen gjaldt innskrenkninger i pensjonsretten av helsemessige årsaker, skal det ses bort fra eventuell forverring i helsetilstanden som inntreffer etter overgangen. De opplysninger som lå til grunn for vurderingen av helsetilstanden før overgangen, skal også legges til grunn for vurderingen av helsetilstanden i den nye pensjonsordningen.

Artikkel 4

Når noen som har innehatt en tilsetning som nevnt i artikkel 1 i minst så lang tid som gir pensjonsrett, går over til slik tilsetning i annet nordisk land, beholder han eller hun de pensjonsrettigheter som er opptjent i det første landet.

For den som får alders- eller etterlattepensjon på grunn av slik tilsetning som nevnt i artikkel 1, skal pensjonsrettigheter som er opptjent i et annet nordisk land beregnes etter reglene i dette landet. De nasjonale reglene om beregning og verdisikring av pensjonen skal anvendes. Den pensjonsberettigede skal, dersom han eller hun ønsker det, kunne oppebære samtlige opptjente pensjonsrettigheter fra og med det tidspunkt han eller hun har rett til alders- eller etterlattepensjon i det land der pensjoneringen skjer, under forutsetning av at alders- eller etterlattepensjonen begynner å løpe umiddelbart etter fratreden eller ved dødsfallet, dog tidligst fra fylte 60 år når det gjelder alderspensjon.

En pensjon skal utbetales fra det land som den er opptjent i.

Artikkel 5

Denne artikkel anvendes bare når rådsforordning nr 1408/71 (EU/EØS) om anvendelse av trygdeordninger på arbeidstakere, selvstendig næringsdrivende og deres familiemedlemmer som flytter innenfor fellesskapet, ikke kan anvendes.

Dersom den som har slik tilsetning som nevnt i artikkel 1 får uførepensjon på grunn av nedsatt arbeidsevne etter reglene i pensjonsordningen i det landet der vedkommende tjenestegjør, kan denne pensjonen samordnes med pensjonen opptjent i henhold til denne overenskomst i et annet nordisk land. Ved slik samordning iakttas reglene i artikkel 46 b i EU-forordning 1408/71 om anvendelse av trygdeordninger på arbeidstakere, selvstendig næringsdrivende og deres familiemedlemmer som flytter innenfor fellesskapet.

Dersom en person har flere slike tilsetninger som nevnt i artikkel 1 samtidig i ulike nordiske land, skal uførepensjonen gis etter reglene i pensjonsordningen i det landet der vedkommende tjenestegjør, eller etter reglene i pensjonsordningen i det land der den pensjonsberettigede har sin hovedsakelige sysselsetting. Pensjon i henhold til andre berørte pensjonsordninger gis etter de nasjonale reglene og - normalt - i forhold til faktisk tjenestegjøring i de respektive land.

Artikkel 6

Ved anvendelse av denne overenskomsten skal de deltagende lands kompetente myndigheter og administrative organer bistå hverandre og forhandle om tvister som oppstår ved tolkningen eller anvendelsen av denne overenskomsten.

Den pensjonsberettigede skal sette fram krav om pensjon overfor pensjonsordningen i hvert av de nordiske land der pensjonsrettighetene er opptjent. I de tilfeller et pensjonskrav bare settes fram overfor pensjonsordningen i det landet hvor pensjoneringen skal skje, skal denne ordningen dog sende det videre til pensjonsordningene i de berørte land.

Artikkel 7

Søknader, erklæringer og anker som innen en bestemt tidsfrist skal legges fram for myndighet i et av landene, anses som lagt fram i rett tid, dersom de innen samme tidsfrist er lagt fram for tilsvarende myndighet i et annet av landene. I så fall skal sistnevnte myndighet uten opphold sende vedkommende søknad, erklæring eller anke videre til den kompetente myndighet i det andre landet.

Artikkel 8

Vedkommende myndigheter i de nordiske land skal så snart som mulig underrette de andre partene om alle endringer og tilføyelser i den lovgivning som vedrører pensjon som nevnt i artikkel 1.

Artikkel 9

Denne overenskomsten kommer til anvendelse for den som ikke er innvilget pensjon når overenskomsten trer i kraft.

Den som dagen før ikrafttreddelsen av denne overenskomsten har hatt slik tilsetning som nevnt i artikkel 1 i flere land og som da var omfattet av overenskomsten av 18. desember 1973 mellom Sverige, Danmark, Finland og Norge om samordning av pensjonsrettigheter ifølge statlige pensjonsordninger og protokoll av 28. juni 1990 om endring av nevnte overenskomst, har rett til å velge å få sin pensjon beregnet etter den tidligere overenskomsten om ikke annet følger av rådsforordning nr 1408/71 (EU/EØS) om anvendelse av trygdeordninger på arbeidstakere, selvstendig næringsdrivende og deres familiemedlemmer som flytter innenfor fellesskapet. Dette gjelder i 5 år regnet fra ikrafttreddelsen av denne overenskomst og under forutsetning av at pensjonering skjer i løpet av denne tiden fra en slik tilsetning som nevnt i artikkel 1.

Artikkel 10

Overenskomsten trer i kraft den første dag i den tredje måneden etter at den siste av de meddelelser der avtalepartene underretter hverandre at formalitetene for ikrafttreddelsen er oppfylt, er mottatt av det svenske utenriksdepartementet.

Når denne overenskomsten trer i kraft, oppheves overenskomst av 18. desember 1973 mellom Sverige, Danmark, Finland og Norge om samordning av pensjonsrettigheter ifølge statlige pensjonsordninger og protokoll av 28. juni 1990 om endring i overenskomst av 18. desember 1973 mellom Danmark, Finland, Norge og Sverige om samordning av pensjonsrettigheter ifølge statlige pensjonsordninger.

Artikkel 11

En part kan si opp overenskomsten ved skriftlig meddelelse om dette til den svenske regjeringen, som underretter de øvrige partene om mottakelsen av slik meddelelse og dens innhold.

Oppsigelsen gjelder bare det land som har iverksatt den, og får virkning fra og med den 1. januar som inntreer minst 6 måneder etter den dag da den svenske regjering har mottatt melding om oppsigelsen.

Artikkel 12

Originaleksemplaret av denne overenskomsten deponeres i det svenske Utenriksdepartementet, som sender de øvrige partene bekreftede kopier.

Som en bekreftelse på dette har representanter for vedkommende myndigheter med de nødvendige fullmakter undertegnet denne overenskomsten, som skjedde i den i ett eksemplar på dansk, finsk, islandsk, norsk og svensk, med samme gyldighet for samtlige tekster.

Vedlegg

Med dansk statlig pensjonsordning menes slik pensjon som er omhandlet i lov av 9. september 1993 (nr 724)

om tjenestemannspensjon som omfatter tjenestemenn i staten, folkeskolen og kirken, endret ved lov av 14. mai 1997 (nr 316) og lov av 2. juni 1999 (nr 346), lov av 12. mars 1970 (nr 82) om pensjonering av sivilpersonell m.fl. i forsvaret, endret ved lov av 25. november 1998 (nr 821), samt statsfinansierte eller statsgaranterte pensjonsordninger med vesentlig samme innhold som pensjonsordningen for statstjenestemenn m.fl.

Med finsk statlig pensjonsordning menes slik pensjon som er omhandlet i lov av 20. mai 1966 (nr 280/1966) om statens pensjoner, lov av samme dag (nr 281/1966) angående ikrafttredelse av lov om statens pensjoner, lov av 31. desember 1968 (nr 774/1968) om statens familiepensjoner, lov av samme dag (nr 775/1968) angående ikrafttredelse av lov om statens familiepensjoner, lov av 11. desember 1997 (nr 1152/1997) om pensjonsforsikring i statlige tilsettingsforhold som varer kortere tid enn en måned, de bestemmelser som er gitt med hjemmel i ovennevnte lover, samt de lover og bestemmelser som ligger eller har ligget til grunn for bevilgning av pensjoner av statens midler, så langt disse lover og bestemmelser har betydning. For tilsettingsforhold i henhold til alle ovennevnte lover og forordninger anvendes rådsforordning nr 1408/71 (EU/EØS) om anvendelse av trygdeordninger på arbeidstakere, selvstendig næringsdrivende og deres familiemedlemmer som flytter innenfor fellesskapet.

Med islandsk statlig pensjonsordning menes slik pensjon som er omhandlet i lov av 10. januar 1997 (nr 1) om Statens pensjonskasse og lov av samme dag (nr 2) om sykepleieres pensjonsrett, med senere endringer.

Med norsk statlig pensjonsordning menes slik pensjon som er omhandlet i lov av 28. juli 1949 nr. 26 om Statens Pensjonskasse med tilleggslover.

Med svensk statlig pensjonsordning menes slike tjenestepensjonsbestemmelser for statsansatte m.fl. som enten er utferdiget under medvirkning av regjeringen eller av slik myndighet som regjeringen bestemmer eller, hva angår riksdagen og dens verk, under medvirkning av riksdagen. Med statlig pensjonsordning menes likevel ikke bestemmelser om kompletterende delpensjon og heller ikke bestemmelser om «reservepensjon» eller dertil svarende engangsbeløp.

Avtalen er gitt virkning fra 1. mars 2002 og avløser tidligere avtale av 18. desember 1973 med senere endringer.